

Lekfull konsthändelse på Kameleont: "Inga enkla svar"

Konstnärerna Stefan Teleman och Thomas Edetun, som försöker hålla sig allvarliga, hävdar att de bara är tekniker som förmedlar utställningen med (den påhittade) ADa-gruppens verk. Vernissage är det på Skådebanan/Galleri Kameleont på lördag.

Foto: Susanna Beskow Norgren

Den okända ADa-gruppens verk från 1920-talet hittades i ett skyddsrum efter andra världskriget. Det är narrativet kring den utställning i dadaistisk anda som konstnärerna Stefan Teleman och Thomas Edetun presenterar på Galleri Kameleont till Kulturnatten.

När Folkbladet besöker galleriet i Norrköping inför vernissagen är Stefan Teleman och Thomas Edetun i full gång med att hänga utställningen och märka upp lokalen med Dymotejp, små kryptiska meddelanden, som "Ditåt framåt" och "Oklart vad det är".

Dymotejp-meddelanden med kryptiska budskap.

Trots försök att få dem att gå ur karaktär vidhåller de, även om de allvarliga minerna spricker upp i leenden, att de bara är tekniker som möjliggör för Norrköpingsborna att ta del av en unik kulturhändelse, där ADa-gruppens verk lånats från ett museum i Essen, en samling som en doktor Renate Kohle var den första att ta hand om, efter att verken hittats i ett skyddsrum i Tyskland.

– Vi har inga namn på konstnärerna och vi har inte så mycket titlar, då det finns ju en del luckor, säger Thomas Edetun.

Mycket jobb har lagts ned på att bygga upp historien om ADa-gruppen. Här en informationsvägg med fotografier och texter.

Han visar på en informationsvägg, där fotografier uppges visa personerna som arbetat med ADa-gruppens verk och en verkhöjdmätare som förstått gett maximalt utslag för konstverken.

I utställningen påstås originalritningen till "Spiral åtbörd" komma från Ryssland. Här finns också en blinkning till en av dadaismens pionjärer Duchamp och hans ready-made "Fontän".

Thomas Edetun med en blinkning till Duchamps ready-made "Fontän", en pissoar i miniformat.

Dadaismen, med anarkistiska drag, uppstod 1916 som en reaktion mot det borgerliga samhällets konservativa värderingar, mot nationalismen och det pågående världskriget. Man använde sig av humor och ironi för att kritisera och ifrågasätta sin tid.

I en påkostad katalog presenteras de påhittade ADAisterna som en bortglömd del av konsthistorien.

Stefan Teleman med den påkostade katalogen. Sahar Burhan är gallerist på Skådebanan/Kameleont.

– Om du läser manifestet i katalogen så märker du att den här gruppen var väldigt obstinat, så egentligen ställde de inte upp på dadaismen heller. ADa, det har jag gissat betyder anti-dada. Samtidigt är de ju också för allting, för dada också. Det är väldigt komplicerat att ge några enkla svar här, säger Stefan Teleman.

– Det finns vissa textfragment som man som besökare kan läsa, och förhoppningsvis kan de ge en ledtråd – eller inte. Grejen är väl ändå att man som besökare ska få se något lekfullt, säger Thomas Edetun.

ADa danskompani.

Utställningen öppnar på lördag, under Kulturnatten.

Thomas Edetun, konstnär från Linköping, tidigare intendent på Norrköpings konstmuseum, och Stefan Teleman, konstnär från Norrköping, har tidigare samarbetet i utställningen "Anonyma akvarellister", Aa, förra året.

Susanna Beskow Norgren